

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.390/2023/5.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőrszakszervezet (felperesi képviselő címe eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Tolna Vármegyei Rendőrfőkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	Dr. Brunn Ágnes kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetésével összefüggő közzolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (16. sorszám)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 11.K.701.192/2022/15. számú ítélete

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban a helység1 Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot, munkavégzésének helye település1 és település2, ezt követően település3 település működési körzete volt. Körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén és a körzeti megbízotti csoport (2021. január 31-ig a csoport1 2021. február 1. napjától az csoport2) működési körzetén kívül járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2019. augusztus 1. napjától 2022. július 31. napjáig (helyesen: augusztus 31. napjáig) terjedő időszakban bruttó 1.043.568 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ban határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.043.568 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás), valamint a Járőr- és őrszolgálati szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: járőrszabályzat) rendelkezéseiből egyértelműen levezethető, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól; a körzeti megbízott beosztása nem foglalja magában a járőri beosztást. Hangsúlyozta, az ORFK utasítás 15. pontja szerinti körzeti megbízotti csoport létrehozása nem eredményezheti a körzeti megbízott eredeti működési körzetének a megváltozását, a KMB csoportba tartozó körzeti megbízottak működési körzetének az alperes által állított kibővülését. Az alperes nem igazolta a perben, hogy a felperes által megjelölt szolgálatok ellátása megfelelt a szabályzat 21. pontja szerinti feltételeknek, erre tekintettel azok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatnak minősült, így a Hszt. 71. § (5) bekezdés szerinti megbízási díjra jogosult. Ez megilleti a különleges jogrend időszakában történt feladatellátással összefüggésben is, miután önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre különleges jogrend kerül kihirdetésre, nem képezheti kellő indokát annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként ezzel össze nem függő feladatra ellentételezés nélkül igénybe vegyék. A 2022. augusztus hónap vonatkozásában nem vizsgálta az ORFK utasítás 2022. augusztus 12. napi hatállyal bekövetkezett módosításának a jogalapra gyakorolt hatását, miután az ezt megelőző időszakban is volt a felperesnek olyan szolgálata, ami az ezen időszakra előterjesztett igényét megalapozta.

A fellebbezés, a fellebbezési ellenkérelem és az észrevétel

[4] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte; másodlagos és harmadlagos fellebbezési petitumaiban – attól függően, hogy a felperes igénye a különleges jogrend idejére megalapozott-e vagy sem – egyaránt az elsőfokú ítélet részben történő megváltoztatását kérte azzal, hogy a másodfokú bíróság az ORFK utasítás 2022. augusztus 12-i hatályú módosítására tekintettel a keresetet a 2022. augusztus 12. napjától előterjesztett részében utasítsa el, valamint az elsőfokú bíróság által az illetményalap 75%-ban meghatározott megbízási díjat 50%-os mértékben állapítsa meg. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr.1. rendelet) 35. § (6) bekezdését, továbbá eltér a Kúria Kf.45.115/2022/4. számú ítéletében foglaltaktól. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást felderítette, a megfelelő jogszabályokat alkalmazta, ám azokból téves következtetésekre jutott. Kiemelte: a Kúria a hivatkozott döntésében a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívüli, napi rendszerességgel ellátott járőrfeladatokat vizsgálta, ily módon az nem vonatkozik a körzeti megbízotti csoporton belül végzett körzeti megbízotti feladatokra. Ez azt jelenti, hogy a felperes által ellátott többletfeladatok mennyisége csökken a csoporton belül végzett feladatokkal, a különleges jogrendek időszakaival, továbbá a túlszolgálat keretében végzett, túlszolgálati díjazással ellentételezett feladatokkal; az így fennmaradó esetleges többletfeladatok pedig olyan csekély mértékűek, amelyek nem alapozzák meg a megbízási díj iránti igényt; a többletfeladatok ellátása egyébként sem jelentett többletterhet, miután azzal együttesen a felperesnek nem kellett a körzeti megbízotti feladatait ellátnia. Az ORFK utasítás 2022. augusztus 12-i módosításával kapcsolatban hangsúlyozta, hogy ezen időponttól a körzeti megbízott a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén köteles a rendőri jelenlétet biztosítani, így az ezt követő időszak a megbízási díj szempontjából nem vehető figyelembe. Vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított megbízási díj mértékét is; álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során téves következtetésre jutott. Az ítéletben rögzítettekkel szemben a felperes esetleges többletfeladatai nem különböztek a körzeti megbízotti szolgálat feladataitól; a járőrtevékenység pedig nem igényel a körzeti megbízotti munkához képest más szaktudást. Az ellátott tevékenységek jellegére és gyakoriságára tekintettel a rendvédelmi illetményalap 50%-nak megfelelő megbízási díj megalapozott felperesi érvelés esetén is elegendő a többletfeladatok kompenzálására.

[5] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte, melynek összegét 25.000 forintban jelölte meg. Hangsúlyozta: az F/5. szám alatti kimutatásból megállapítható, hogy a felperes rendszeresen a saját működési körzetén és gyakran a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül is látott el szolgálati feladatokat. Nem egyes hónapok kiragadása mentén kell megítélni a peresített időszakot, hanem tendenciaszerűen kell vizsgálni azt; a bírói gyakorlat szerint önmagában a saját működési körzetén kívüli szolgálatteljesítés megalapozza a megbízási díjat. Az alperes eltérő jogi álláspontja folytán a körzeti megbízotti csoporton kívüli szolgálati feladatokkal összefüggésben emelte ki, hogy azok száma egyes hónapokban csekélynek minősül, azonban a hivatkozott kimutatásból látható, hogy a felperes rendszeresen a teljes körzeti megbízotti csoport területén teljesített

szolgálatot, ami "Dél KMB" megjelöléssel került rögzítésre. Mindezen felül a bírói gyakorlat egységes a tekintetben, hogy a körzeti megbízotti csoport létrehozása nem jár azzal a jogkövetkezménnyel, hogy annak tagja a csoport teljes területén megbízási díj nélkül köteles a rendőri feladatokat, a járőrszolgálatokat ellátni. Az alperes különleges jogrendre történő hivatkozását sem fogadta el. Az alperesnek a túlszolgálatra, annak ellentételezésére vonatkozó álláspontját is vitatta, miután a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet (BMr.2. rendelet) 10. § (4) bekezdése éppen ellentétes helyzetet szabályoz a perbelihez képest.

[6] Az alperes a fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételében hangsúlyozta, hogy a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje legalább 70%-ban közterületi tevékenységet kell ellátnia; az összegszerűség körében pedig azzal érvelt, hogy az esetek többségében – a csoporton belül végzett körzeti megbízotti szolgálat kivételével – nem érte el a 20%-ot a körzeten kívüli feladatok aránya.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

[8] A Fővárosi Ítéltábla mindenekelőtt rámutat, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást annyiban pontosítja (kiegészíti), hogy a felperes az ORFK utasítás 2022. augusztus 12. napi hatállyal bekövetkezett módosítását megelőzően, 2022. augusztus 1. és augusztus 11. napja között hét alkalommal látott el a teljes körzeti megbízotti csoport működési területén – ezáltal a feladatköréhez nem tartozóan – szolgálatot, melyek az F/5. szám alatti kimutatásban "Észak KMB" megjelöléssel szerepelnek.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás érdemi döntésének korlátját illetően a másodfokú bíróság figyelembe vette, hogy az alperes az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte. A jogorvoslati eljárás szabta keretek között a nem vitatott pontosított tényállás alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a döntését az irányadó és helyesen felhívott jogszabályi rendelkezésekre alapította, jogi indokolásában megjelenő okfejtése – melyet a másodfokú bíróság oszt – helytálló, meggyőző erővel támasztja alá a rendelkező rész szerinti döntést.

[10] A kialakult bírói gyakorlat a megbízási díj jogalanyára vonatkozóan az alperes által kifogásolt, fellebbezéssel érintett kérdésekben már állást foglalt. Így arról is, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri

leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, melyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógensék, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően ORFK utasítás, valamint a járőrszabályzat rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[11] Az ORFK utasítás 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ban valóban közterületi tevékenységet kell ellátnia, ugyanakkor az alperes értelmezésével ellentétben nem bármely közterületen, hanem saját működési területe közterületén; a közterületi szolgálat egyébként sem feleltethető meg a járőrszolgálatnak. Mindezekon felül az ORFK utasítás 24. pontja nem teszi a körzeti megbízott feladatává a járőrszolgálat ellátását, csupán annak lehetőségét teremti meg, hogy a körzeti megbízott alapvetően a működési körzetében járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen.

[12] Az elsőfokú bíróság arra is helytállóan hivatkozott, hogy a KMB csoport létrehozása az ORFK szabályzat 3/d. és 15. pontjában foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízotti csoport létrehozásának a célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, amelynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte és álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszer szintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többlétszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Ugyanilyen módon foglalt állást a Kúria az alperes által megjelölt ítéletében. Téves az a jogi érvelés, amely azt állítja, hogy ezen kúriai döntések nem vonatkoznak a körzeti megbízotti csoporton belül végzett körzeti megbízotti feladatokra. A hivatkozott döntésekben a Kúria valóban a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül végzett járőrfeladatokat vizsgálta és állapította meg, hogy amennyiben azokat a hivatásos állományú napi rendszerességgel végzi, az többlétszolgálatnak minősül. Ezen körbe azonban beletartozik a körzeti megbízotti csoporton belül végzett feladat is, hiszen az a körzeti megbízott saját működési körzetén kívül esik. Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy az ORFK utasítás egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítéssel hajthat végre. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, megbízási díjra jogosult.

[13] Az elsőfokú bíróság annak is megfelelő indokát adta, hogy a felperes ezen többletfeladatokat – a kimutatásban is alátámasztott módon – nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen látta el; az alperes a téves jogi álláspontjánál fogva jutott ezzel ellentétes következtetésre. Mindezek okán helyesen rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel látta el, melyre nem adott jogalapot az ORFK utasítás 24. pontja, valamint 2. pont b)-c) alpontja, miután ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozóak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.523/2021/4.), Kf.VII.39.525/2021/3.).

[14] A felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül járőri feladatokra, ezért a fellebbező alperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[15] Az elsőfokú bíróság álláspontja megalapozott volt a tekintetben is, hogy a felperes megbízási díj iránti igényét nem rontja le az a körülmény, hogy egyes esetekben az illetményén felül túlszolgálati díjazásban részesült. Helytállóan fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy a kereseti követelés jogalapja (a megbízási díjra jogosultság) szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a felperes a beosztásához nem tartozó többletfeladatokat a rendes szolgálatteljesítési idejében, vagy azon kívül látta el. A BMr.2. rendelet 10. § (4) bekezdése arról rendelkezik, hogy amennyiben a hivatásos állomány helyettesítést ellátó tagja a megbízás alapján díjazásban részesül, a helyettesítés során végzett tevékenysége nem minősül túlszolgálatnak, tevékenységéért csak a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti többletszolgálatért járó díjazás jár. Lényeges látni, hogy az idézett jogszabályi rendelkezés a perbelihez képest ellentétes helyzetet szabályoz, annak tényállása jelen jogvitára nem illeszthető, másrészt a felperes nem vitásan nem részesült megbízási díjban, így az erre alapított érvelésből sem vonható le olyan következtetés, hogy a felperes igénye megalapozatlan volna.

[16] Helytállóan utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy az ORFK utasítás 2022. augusztus 12. napi hatályú módosítása – melynek értelmében a körzeti megbízott nem csupán a saját működési körzetében, hanem a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén köteles a rendőri jelenlétet biztosítani – a perbeli jogvita elbírálásánál relevanciával nem bírt. A felperesnek ugyanis 2022. augusztusában, a módosítást megelőző időszakban volt olyan szolgálata (hét esetben a saját működési körzetén kívüli, a teljes körzeti megbízotti csoport területén teljesített szolgálat), amely a követelését e hónapra is megalapozta.

[17] A megbízási díj mértékével összefüggésben a másodfokú bíróság jogi álláspontja a következő: Miután az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg; a másodfokú bíróságnak a felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság ezen mérlegelési tevékenységének jogszerűségét kellett vizsgálnia. Ezzel összefüggésben a legfontosabb kérdés a hatásköri anyagi jogi szabályok vizsgálata, az, hogy a jogilag kötött mérlegelés a jogszabályok keretei között történt-e. Amennyiben a jogszabály a mérlegelés szempontjait meghatározza, a másodfokú bíróságnak a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között azt kell megítélnie, hogy az elsőfokú bíróság a döntése meghozatalánál érvényesítette-e ezeket a törvényi előírásokat.

[18] Kétséggkívül mérlegelési jogkörnek felel meg az jogalkotói megoldás, ha a jogszabály valamely jogkövetkezmény mértékét meghatározott tartományban (azon belül "től-ig" keretben) fejezi ki a konkrét mérlegelési szempontok nevesítése nélkül, amely jelen ügyre vonatkoztatva azt jelenti, hogy a Hszt. 71. § (5) bekezdésében rögzített, az illetményalap 50-200%-ban megállapítható megbízási díj meghatározása mérlegelési jogkört jelent. Ehhez kapcsolódóan a BM rendelet 35. § (6) bekezdése jeleníti meg a mérlegelés szempontjait, amelynek tükrében a helyettesítési díj mértékét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. Ezen mérlegelési pontok mentén kellett az ítéltáblának megvizsgálni, hogy melyek voltak az elsőfokú bíróság mérlegelésének szempontjai és azokat okszerűen vette-e figyelembe.

[19] Az ítéltábla megállapította – annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít –, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály [Hszt. 71. § (5) bekezdése] által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ban határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett és ítéletének [37] bekezdésében ismertetett mérlegelési szempontok beilleszthetők voltak a BMr.1 rendelet 35. § (6) bekezdése szerinti kritériumok közé. A jogi indokolásban leírtak alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az arányosság vizsgálatánál figyelembe vette, hogy a felperes rendszeresen és visszatérően végezte a beosztásába nem tartozó szolgálati feladatokat; ugyanígy azt is, hogy több különböző típusú feladatot látott el, amelyek együttesen jelentős mértékű többletterheként értékelendők. Tényleges többletterhek mutatkoztak a tekintetben is, hogy a körzeti megbízotti feladatok a járőrszolgálatok ellátása miatt háttérbe szorultak, amelyek alól nem mentesítették.

[20] A másodfokú bíróság a fentiek okán az összecszerűség körében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650 forint/hó) 75%-ban történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; ily módon nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására. Mint azt a Kúria több határozatában kimondta, önmagában az a körülmény, hogy a hosszú ideig,

rendszeresen végzett többletfeladatok mértéke az egyes hónapokban esetenként eltérő mértékű volt, a megbízási díj összegének a meghatározása tekintetében nem teszi jogszabálysértővé és megalapozatlanná az elsőfokú bíróság mérlegelését (Kf.VII.39.549/2021/4., Kf.VII.40.556/2021/4).

[21] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntését a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A pervesztes alperes a Kp. 35. § alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgy értékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[23] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[24] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. március 20.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Németh Andrea s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró